

Arrest

nr. 233 686 van 9 maart 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE DECKER
Pr. Jos. Charlottelaan 71
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 11 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE DECKER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Rezul (Selenicë, Albanië) en bent u in het bezit van de Albanese nationaliteit. Wanneer u tien à vijftien jaar oud was, ontstond er tussen enerzijds uw grootvader D. Z. (...) en oom B. Z. (...) en anderzijds S. Z. (...) – de zoon van de broer van uw grootvader - een conflict over de verdeling van gronden na een erfenis. Er waren regelmatig discussies en ruzies tussen beide zijden van de familie. S. (...) en zijn gezin, zijnde zijn vrouw en zijn twee zonen R. (...) en H. (...), provoceeden vaak en uitten de bedreiging tegen uw grootvader en vader dat ze jullie zouden uitroeien. Het bleef echter bij verbale beledigingen en jullie gingen er niet van uit dat zij hun

bedreigingen zouden uitvoeren. Jullie waren immers familie. Op 10 augustus 2018 werd u rond 16 of 17 uur opgebeld door uw neef Z. G. (...) (O.V. (...)), de zoon van uw oom Z. K. (...) (O.V. (...)), die u vertelde dat u dringend naar huis diende te komen omdat er een ramp was gebeurd. Wanneer u thuis aankwam zag u dat uw ouders en grootouders vermoord waren in hun woning. U ging vervolgens naar de woning van uw oom B. (...) die naast jullie woning lag en zag dat hij, zijn echtgenote en twee van hun kinderen ook vermoord waren. De politie was ook aanwezig en onderzocht de woning, maar u herinnert zich verder niet veel meer van die dag. Ook de grootvader van R. (...), Ku. Z. (...) – en dus de broer van uw grootvader – was ter plekke aanwezig die dag en werd als eerste gehoord door de politie, waardoor duidelijk werd dat R. (...) de dader was. R. (...) daagde op zijn Facebook na de moorden de politie en de eerste minister van Albanië uit. De dag erop werd R. (...) gearresteerd en bekende hij de moorden. U hoorde enkele dagen later van mensen die u kwamen condoleren – zij hadden dit op hun beurt van de grootvader van R. (...) die zij ook waren gaan condoleren - dat er 10 augustus 2018 een ruzie was geweest tussen V. (...), de vrouw van uw oom B. (...), en R. (...) over een aantal kippen die ze kwijt was. Ze beschuldigde R. (...) van deze verdwijning. U vermoedde dat R. (...) niet alleen handelde bij de moorden omdat G. (...) door een buur werd gecontacteerd die de gewerschoten die dag zelf had gehoord. U nam contact op met deze buur die u vertelde dat hij na de gewerschoten een discussie had gehoord met beledigingen en zware scheldwoorden. Een week na 10 augustus 2018 ging u samen met uw oom langs vaderskant Re. Z. (...) de wagen van uw oom B. (...) bij de politie ophalen nadat deze onderzocht was. Bij thuiskomst merkte u dat de batterij vervangen was door een andere. Diezelfde dag nam u telefonisch contact op met de chef van de politie van Vlorë om dit te melden. Twee of drie dagen later kwam er een gedeputeerde langs, Vu. S. (...), en jullie vertelden ook hem over de batterij van de wagen. De gedeputeerde contacteerde de politie waarop u 's avonds gebeld werd door de chef van de politie van Vlorë die u vroeg waarom u dat zo groots had gemaakt. Twee weken na 10 augustus 2018 vertelde de zoon van die buurman, die goed met R. (...) bevriend was, u over een kist met wapens op de grond van de woning van R. (...). De volgende dag ging u samen met uw oom Re. (...) en uw oom, langs moederskant, Fi. (...) op zoek naar die kist en u vond ze dichtbij de huizen. U bracht de politie op de hoogte en zij kwamen de kist met wapens halen. Op dat moment vertelde u de politie ook over wat de buurman gehoord had op de dag van 10 augustus 2018. De chef van de politie van de zone van Selenicë zei u op dat moment dat er geen staat is in Albanië. Zowel uw neef G. (...) als uw neef Z. A. (...) (O.V. (...)) kenden in de tussentijd verbale problemen/intimidaties met de grootvader van R. (...), Ku. (...). Uw oom Re. (...) en G. (...) kaartten dit aan bij de politie, maar de politie stelde dat zij hem niet konden tegenhouden omdat hij het recht had om tot op 15 meter van jullie huizen te komen. Vijfenvertig dagen na 10 augustus 2018 ging u samen met uw oom Re. (...) en uw oom langs moederskant Y. (...) naar het parket van Vlorë omdat jullie enkele vragen wilden stellen aan de procureur over de gebeurtenissen. U sprak daar met een juriste die jullie een brief hielp opstellen voor de procureur. Jullie kregen daar geen antwoord op. Wanneer jullie een week later opnieuw langsgingen bij het parket, werden jullie niet ontvangen door de procureur. Op 3 oktober 2018 was u met uw oom Re. (...) in Selenicë wanneer u werd opgebeld door een neef die zei dat er geschoten was in de buurt van jullie woning. U en uw oom gingen naar de politie van Selenicë die een agent meestuurd naar jullie woning. Er werd een eerste onderzoek uitgevoerd, maar wanneer de agent naar buiten wou gaan om verder onderzoek te voeren hield u hem tegen omdat het donker was en omdat de agent zijn wapen was vergeten.

Later kwamen er andere politieagenten toe die ook buiten zochten, maar omdat het nacht was, kwamen zij de volgende dag opnieuw terug. Ook dan vonden zij geen aanwijzingen. De broer van R. (...), H. (...), werd een aantal keer gesignaleerd in de buurt, er werden wagens met onbekenden gezien in de buurt van jullie woning en u meende dat de bescherming van de politie in Albanië niet voldoende was. Op 18 oktober 2018 verliet u samen met uw broer Z. Ar. (...) (O.V. (...)), uw neven G. (...) en A. (...) en uw oom K. (...) Albanië. Op 24 oktober 2018 diende u verzoek tot internationale bescherming in. U vreest bij een terugkeer gedood te worden door familieleden van R. (...) en zelf gedwongen te worden wraak te nemen om wat uw familie is overkomen. Wanneer enkele familieleden hun condoleances kwamen betuigen werd er immers gezegd dat uw belagers het verdienen om vermoord te worden.

Ter ondersteuning van uw identiteit en of verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw origineel paspoort; uw originele identiteitskaart; een kopie van uw rijbewijs; een origineel document van de rechtbank van Vlorë betreffende de evaluatie van de arrestatie van R. Z. (...), d.d. 13 augustus 2018; een originele notariële verklaring van Re. Z. (...) en Ba. K. (...) betreffende de gebeurtenissen, d.d. 4 oktober 2018; een origineel attest van het Nationale Verzoeningscomité waarin staat dat u betrokken bent in een bloedwraak, d.d. 4 oktober 2018; een kopie van een brief van het Albanese Ministerie van Buitenlandse zaken betreffende de werking van het Nationale Verzoeningscomité, d.d. 6 juli 2017; en een kopie van een brief van het Albanese Ministerie van Werk betreffende de werking van het Nationale Verzoeningscomité.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek tot internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U en uw familieleden vrezen bij een terugkeer naar Albanië vermoord te worden door naasten van R. Z. (...). U stelt aanvullend dat u zich onder druk gezet voelt om wraak te nemen.

Allereerst moet opgemerkt worden dat het CGVS geenszins de moorden gepleegd op 10 augustus 2018 betwist. Het Commissariaat-generaal kan zich evenwel niet vinden in de kwalificatie die u en uw familieleden deze feiten toedichten. Jullie bestempelen jullie problemen als een bloedwraak (CGVS II, p. 14; Ar. (...) CGVS I, p. 14; G. (...) I, p. 4). Uit het geheel aan jullie verklaringen blijkt evenwel dat de moorden gepleegd op 10 augustus 2018 veroorzaakt werden door een discussie over al dan niet gestolen kippen tussen V. (...) en R. (...), waarbij R. (...) behoort tot een tak van de familie met wie jullie al jarenlang een grondgeschil hebben (CGVS I, p. 7, p. 10; Ar. (...) CGVS I, p. 5; A. (...) CGVS I, p. 4, G. (...) I, p. 8-9). Dit grondgeschil veruitwendigde zich tot 10 augustus 2018 louter in enkele verbale discussies en bedreigingen. Omdat het een conflict binnen de eigen familie betrof, had niemand van de familie ooit gedacht dat het conflict zo ver uit de hand zou lopen zoals dit gebeurde op 10 augustus 2018, aldus jullie verklaringen (CGVS I, p. 7, p. 9, p. 10; Ar. (...) CGVS I, p. 5; A. (...) CGVS I, p. 4 en CGVS II, p. 3). De moorden gepleegd op 10 augustus 2018 dienen bijgevolg louter als interpersoonlijke en gemeenrechtelijke feiten beschouwd te worden die geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie en die geenszins kaderen in een bloedwraak. Als er al sprake zou kunnen zijn van enige bloedwraak dan dient opgemerkt te worden dat volgens de logica van de bloedwraak uw familie aan zet is om verloren bloed te vergelden en aldus wraak te nemen. U stelt hieromtrent enkel dat u zich onder druk gezet voelt omdat enkele verre familieleden bij het betuigen van hun condoleances opmerkingen maakten als dat de tegenpartij het verdiende om vermoord te worden (CGVS I, p. 17). U gaf hierbij evenwel ook expliciet aan niets te vrezen van deze familieleden indien u niet aan deze door u ervaren druk toegeeft (CGVS I, p. 19). Het loutere feit dat u een attest van het Verzoeningscomité neerlegt en daarbij twee verklaringen over de werking van dit comité wijzigt, gelet op de informatie waaruit blijkt dat dit comité geregeld tegen betalingen zondermeer attesten uitreikt, voorgaande vaststellingen niet.

Verder dienen er een aantal tegenstrijdigheden te worden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen en deze van uw familieleden op het Commissariaat-generaal waardoor er ernstige twijfels rijzen bij de door u beweerde problemen/gebeurtenissen na 10 augustus 2018. Zo verklaarde u dat u korte tijd na 10 augustus 2018 – u verklaarde achtereenvolgens tien à twintig dagen erna, enkele dagen later en twee weken later - samen met uw ooms Re. (...) en Fi. (...) een kist met wapens en kogels vond op de grond van R. (...) zijn familie. Een vriend van R. (...) had u de avond ervoor over deze vindplaats verteld. U verwittigde de politie die de kist meenam voor onderzoek (CGVS I, 14-15, CGVS II, p. 6, 9). Uw neef G. (...) stelde evenwel dat deze kist met wapens een maand of anderhalve maand na 10 augustus 2018 werd gevonden door u, terwijl u in het gezelschap van Re. (...), Ar. (...) en A. (...) onderweg was naar het kerkhof waarbij jullie aan de andere kant konden zien dat er een kist was vol met kogels en wapens. Hierop werd er een huiszoeking uitgevoerd in het huis van R. (...) (G. (...) CGVS I, 13, G. (...) CGVS II, p. 9). U stelde echter dat er nooit een huiszoeking heeft plaatsgevonden bij R. (...) (CGVS II, p. 14). Aangaande de bedreigingen/problemen die jullie met de familie van R. (...) na 10 augustus 2018 hebben gekend, moet worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde zich bedreigd te voelen door de familie van S. (...), de vader van R. (...). U stelde echter dat er geen concrete incidenten hadden plaatsgevonden tussen iemand van uw kant van de familie en iemand van hun tak van de familie noch was er contact of waren er bedreigingen geuit door hen (CGVS I, p. 15-17). Tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud verklaarde u evenwel dat zowel G. (...) als A. (...) contact hadden gekend met Ku. Z. (...), de grootvader van R. (...). G. (...) werd veertig dagen na 10 augustus 2018 een keer door Ku. (...) aangesproken met een ironische opmerking waarvoor G. (...) en Re. (...) naar de politie gingen. Daarnaast kwam Ku. (...) vaak langs de woning van A. (...) waarbij zij

vaak woorden hadden (CGVS II, p. 7). G. (...) daarentegen verklaarde dan weer dat jullie oom Re. (...) een aanvaring had met Ku. (...) slechts enkele dagen na 10 augustus 2018 omdat Ku. (...) langs de woning kwam. G. (...) verklaarde dat hij hiervoor met Re. (...) naar de politie ging, maar dat geen enkel ander familielid problemen heeft gekend met Ku. (...) (G. (...) CGVS I, p. 8, G. (...) CGVS II, p. 8-9). Ook A. (...) verklaarde tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud dat er geen concrete incidenten hadden plaatsgevonden noch dat er contact was geweest met de familie van R. (...) sinds 10 augustus 2018. Tijdens zijn tweede persoonlijke onderhoud verklaarde A. (...) evenwel dat er wel degelijk een aanvaring was geweest tussen Re. (...) en Ku. (...) (A. (...) CGVS I, p. 6-7, A. (...) CGVS II, p. 10). Ar. (...) ten slotte verklaarde hieromtrent dat Ku. (...) elke ochtend langskwam om te praten en deed alsof er niets aan de hand was, maar stelde dat er nooit bedreigingen werden geuit door R. (...) of zijn familie (Ar. (...) CGVS I, p. 12-13). Het is op zijn minst bijzonder merkwaardig te noemen dat u en uw familieleden dergelijke tegenstrijdige verklaringen afleggen over het al dan niet hebben van problemen met de familie van R. (...) na 10 augustus 2018. Voorts dient opgemerkt te worden dat het merkwaardig is dat jullie geen kennis hebben betreffende de verblijfplaatsen van R.'s (...) ouders en broer – ook al werd deze in de buurt opgemerkt - noch dat jullie hier ooit achter hebben geïnformeerd (CGVS I, p. 16 en CGVS II, p. 7; G. (...) CGVS I, p. 6, G. (...) CGVS II, p. 7; A. (...) CGVS II, p. 8; Ar. (...) CGVS II, p. 9). Het geheel aan voorgaande vaststellingen plaatst een ernstig voorbehoud bij de geloofwaardigheid van de beweerdde problemen met de familie van R. (...) na 10 augustus 2018.

Hoe dan ook maakten u en uw familieleden niet aannemelijk dat jullie voor de moorden van 10 augustus 2018 en de problemen die jullie in nasleep hiervan zouden gekend hebben geen of onvoldoende beroep konden doen – of bij een eventuele herhaling van problemen in geval van terugkeer naar Albanië zouden kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezig lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Jullie gaven allen meermaals te kennen dat de politie en het parket onvoldoende hebben opgetreden naar aanleiding van de feiten van 10 augustus 2018 en de problemen in nasleep ervan. Jullie beweerden allen dat de politie amper of geen onderzoek voerde naar aanleiding van de feiten van 10 augustus 2018. Zo werd na de moorden van 10 augustus 2018 R.'s (...) woning niet doorzocht, werd enkel de wagen van uw oom meegenomen voor onderzoek en niet de televisie terwijl die ook vernield werd door de beschietingen, werd de batterij van de wagen van uw oom weggenomen en vervangen door een andere, kleinere batterij en zei een politiechef u dat er geen staat in Albanië is (CGVS I, p. 14; Ar. (...) CGVS I, p. 9; A. (...) CGVS I, p. 6; G. (...) CGVS I, p. 10). Uit uw verklaringen en die van G. (...) blijkt evenwel dat de politie wel degelijk tal van onderzoeksdaden stelde. Zo zette de politie de plaats van de gebeurtenis af, vond er een expertise plaats en zochten zij naar de dader die een dag later gearresteerd werd. Ook verschillende familieleden van R. (...) werden verhoord door de politie (CGVS II, p. 3-4; G. (...) CGVS I, p. 14). Uit de verklaringen van G. (...) blijkt tevens dat de politie een beschermingsbevel had gekregen waardoor ze regelmatig patrouilles in jullie buurt hielden (G. (...) I, p. 13). Dat deze hier geen vierentwintig uur stonden zoals G. (...) aangaf (CGVS G. (...) II, p. 14), betekent op zich niet dat afdoende bescherming niet voorhanden zou zijn. Afdoende politiebescherming houdt immers niet in dat u 24 uur op 24 uur een agent voor uw lijfbehoud en persoonlijke individuele bescherming wordt toegewezen, maar wel dat de personen die u belagen eventueel worden gearresteerd en vervolgd. Het gerechtelijke document van 13 augustus 2018 dat u neerlegde betreffende de evaluatie van de arrestatie van R. (...) bevestigt eveneens dat er verschillende onderzoeksdaden plaatsvonden, waaronder verschillende technische onderzoeken en het verhoren van de betrokken personen. U was trouwens niet op de hoogte van de huidige stand van zaken van het politieel en gerechtelijk onderzoek en u dacht dat het onderzoek heden afgesloten was omdat u het gelezen had op internet (CGVS II, p. 12). Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en bijgevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat het proces tegen R. (...) inmiddels gestart is en er door het openbaar ministerie een levenslange gevangenisstraf wordt geëist. Opvallend hierbij is trouwens dat jullie geen advocaat onder de arm hebben genomen, noch dat jullie zich burgerlijke partij hebben gesteld (CGVS II, p. 12; G. (...) CGVS I, p. 12, G. (...) CGVS II, p. 10; A. (...) CGVS I, p. 6). Wat betreft jullie vermoeden dat R. (...) niet alleen handelde op 10 augustus 2018 dient vastgesteld te worden dat u en uw familieleden hierover tegenstrijdige verklaringen aflegden. U stelde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u meende dat R. (...) niet alleen handelde omdat er slechts veertien kogelhulzen werden gevonden terwijl er zo'n vijftig à zestig kogels gelost werden (CGVS I, p. 12). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u plots bijkomend dat u zich voor deze vermoedens ook baseerde op wat uw neef G. (...) u had verteld over een buurman die na de schoten op 10 augustus 2018 een discussie had gehoord. De buurman bevestigde dit aan u (CGVS II, p. 5). Er op gewezen dat u dit tijdens uw eerste onderhoud niet had vermeld, repliceerde u dat u dit wel vermeld had en dat u het zich niet meer kan herinneren (CGVS II, p.

5). Dit is echter geen afdoende verklaring voor voornoemde tegenstrijdigheid. Bovendien is het bevreemdend dat u dergelijk belangrijk element van uw buur pas enkele dagen later aan de politie meedeelde, gelet op uw bewering dat u dagelijks contact had met de politie en dat u hoopte dat zij een mededader zouden vinden (CGVS II, p. 6). G. (...) verklaarde daarentegen dat hij niet wist op wat hij zijn vermoeden dat R. (...) niet alleen handelde baseerde (CGVS G. (...) II, p. 6). A. (...) verklaarde dan weer tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud dat een buur jullie had verteld dat hij na de schoten verschillende stemmen had gehoord (A. (...) I, p. 8, A. (...) II, p. 4). U verklaarde echter dat enkel u, G. (...) en uw oom Re. (...) hiervan op de hoogte waren (CGVS II, p. 6). Gevraagd of de politie dan een onderzoek voerde naar mogelijke medeplichtigen stelde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u dat zelf niet weet en de politie tegen u zei dat ze niet echt een staat hebben (CGVS I, p. 12-13). Tijdens het tweede persoonlijke onderhoud voegde u hier aan toe dat de politie u zei dat het nutteloos was om hier nog moeite voor te doen (CGVS II, p. 7). G. (...) stelde evenwel dat wanneer uw oom Re. (...) de politie op de hoogte stelde van zijn vermoedens inzake een medeplichtige, de politiechef vertelde dat H. (...) afgeluisterd werd omdat zij dachten dat hij te maken had met de misdaad, maar dat zij geen bewijs tegen hem vonden (CGVS G. (...) II, p. 6-7). Bovenstaande tegenstrijdige verklaringen ondermijnen dan ook elke geloofwaardigheid van jullie beweringen dat er nog andere personen betrokken waren bij het incident van 10 augustus 2018 en als dit zo was, dat dit niet onderzocht zou zijn door de politie.

Wat betreft het incident waarbij er een schot werd gelost in de nabijheid van jullie woningen een twintigtal dagen voor jullie vertrek uit Albanië, dient vooreerst opgemerkt te worden dat u geen enkele concrete aanwijzing heeft dat dit schot bedoeld was voor jullie of afkomstig was van één van R. (...) zijn familieleden. U contacteerde de politie die zowel die avond als de volgende dag langskwam, maar niets kon vinden (CGVS I, p. 14). Dat de politie niets kon vinden kan te wijten zijn aan tal van factoren, en volstaat aldus niet om te getuigen van enige onwil tot het bieden van bescherming.

Dat jullie in jullie contacten met de politie weinig informatie werd verschaft, dat jullie steeds werd gezegd dat het onderzoek nog lopende was en dat jullie niet steeds meteen gehoor kregen bij de procureur om een antwoord te krijgen op jullie vragen in verband met het onderzoek (CGVS I, 13-14), volstaat niet om te besluiten tot een volledige onwil van de Albanese autoriteiten in het bieden van bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet verrichtte de politie immers wel degelijk onderzoek en vorderde het parket een levenslange gevangenisstraf. Het feit dat u niet meteen informatie werd verschaft dient bovendien gekaderd te worden binnen het belang van een lopend politieel en gerechtelijk onderzoek en volstaat evenmin om te besluiten tot enige onwil van de autoriteiten. De opmerkingen van G. (...) en A. (...) dat er in het onderzoek naar de gebeurtenissen van 10 augustus 2018 misschien sprake is van corruptie en dat de autoriteiten zouden zijn omgekocht werd nergens met concrete elementen of bewijzen onderbouwd (G. (...) CGVS I, p. 12 en G. (...) CGVS II, p. 12; A. (...) CGVS II, p. 9-10). Hoewel u, G. (...) en Ar. (...) verklaarden dat niemand van jullie familie de (volgens jullie) gebrekkig of corrupte werking van de autoriteiten heeft aangeklaagd (CGVS I, p. 15 en CGVS II, p. 12 / CGVS G. (...) II, p. 12 / CGVS Ar. (...) II, p. 12), verklaarde A. (...) dat uw oom Re. (...) tevens naar de autoriteiten in Fier en Tirana was gegaan omdat hij door de politie in Vlorë niet geholpen werd (CGVS A. (...) II, p. 6). Het is echter weinig waarschijnlijk dat enkel Ar. (...) op de hoogte was van deze stappen van uw oom Re. (...) waardoor er twijfels kunnen worden geuit bij het door beweerde gebrekkige optreden van de Albanese autoriteiten. Dat de batterij van de wagen van uw oom weggenomen werd en vervangen werd door een ander, kleiner model en dat de politie geen nota nam van de verbale intimidaties van Ku. (...) waarbij werd aangegeven dat de politie zich niet bezighoudt met een tachtigjarige man die geen verstand heeft (G. (...) II, p. 9) volstaat – gelet op het hierboven reeds geschetste optreden van de politie na de moorden van 10 augustus 2018 en gelet op het feit dat deze moorden actueel behandeld worden voor een rechtbank in Albanië - tot slot evenmin om te besluiten dat u niet terecht kan bij uw autoriteiten in geval van concrete veiligheidsproblemen.

Aansluitend kan gewezen worden op informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 27 juni 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20180627.pdf op <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politieel en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht

functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratief dossier gevoegd. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk “de bewijslast op de verzoeker rust”, van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip ‘bewijs’ in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit staat hier niet ter discussie. Het gerechtelijke document betreffende de evaluatie van de aanhouding van R. Z. (...) werd reeds hierboven besproken. De notariële verklaring van uw ooms zijn getuigenissen van familieleden waaraan geen enkele objectieve bewijswaarde kan worden gehecht. Het attest en de bijbehorende documenten van het Nationaal Verzoeningscomité werden eveneens reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 55/5/1, § 2, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het recht op een eerlijk proces en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij niet aanvoert op welke manier het recht op een eerlijk proces zou zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werden geschonden door de bestreden beslissing. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar het recht op een eerlijk proces. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. Daar waar verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 55/5/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet, duidt de Raad er evenwel op dat desbetreffend artikel betrekking heeft op de bevoegdheid van de commissaris-generaal om de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken. *In casu* betreft de bestreden beslissing evenwel geen intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus, doch wel een beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd. De Raad ziet dan ook niet in, noch wordt dit door verzoekende partij verduidelijkt, op welke manier artikel 55/5/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet door de bestreden beslissing geschonden werd.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2019 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 15 december 2019 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt

op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.5. De Raad stelt vooreerst vast dat in de bestreden beslissing geenszins de moorden gepleegd op 10 augustus 2018 betwist worden. Evenwel wordt door verwerende partij vastgesteld dat (i) verzoekende partij en haar familieleden niet kunnen worden bijgetreden in de kwalificatie die zij aan deze feiten toedichten – zij bestempelen hun problemen als een bloedwraak – nu deze feiten kaderen in een jarenlang grondgeschil dat zich tot 10 augustus 2018 louter in enkele verbale discussies en bedreigingen veruitwendigde en tot dan niemand van de familie ooit gedacht had dat het conflict zo ver uit de hand zou lopen, en de moorden gepleegd op 10 augustus 2018 bijgevolg louter als interpersoonlijke en gemeenrechtelijke feiten beschouwd dienen te worden die geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie en geenszins kaderen in een bloedwraak; (ii) als er al sprake zou kunnen zijn van enige bloedwraak, bovendien opgemerkt moet worden dat volgens de logica van de bloedwraak de familie van verzoekende partij aan zet is om het verloren bloed te vergelden en aldus wraak te nemen en verzoekende partij desbetreffend aangeeft dat zij weliswaar druk ervaart vanwege enkele verre familieleden doch dat zij niets te vrezen heeft van deze familieleden indien zij niet aan deze door haar ervaren druk toegeeft; (iii) wat betreft de door haar en haar familieleden beweerde problemen/gebeurtenissen na 10 augustus 2018, gewezen moet worden op verschillende tegenstrijdigheden tussen de opeenvolgende verklaringen van verzoekende partij en haar familieleden waardoor er ernstige twijfels rijzen bij deze beweerde feiten; en (iv) verzoekende partij en haar familieleden hoe dan ook niet aannemelijk maakten dat zij voor de moorden van 10 augustus 2018 en de problemen die zij in nasleep hiervan zouden gekend hebben geen of onvoldoende beroep konden doen – of bij een eventuele herhaling van problemen in geval van terugkeer naar Albanië zouden kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die voormelde vaststellingen in een ander daglicht plaatsen.

2.2.6.1. Verzoekende partij betoogt vooreerst dat de gebeurtenissen van 10 augustus 2018 wel degelijk onder de voorwaarden van bloedwraak vallen en dat de definitie van bloedwraak die door verwerende partij in de bestreden beslissing wordt gegeven haar eigen COI Focus tegenspreekt. Immers blijkt uit de *“COI Focus. Albania. Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State”* van 29 juni 2017 (bijlage 4 van het verzoekschrift) dat er meerdere alternatieve definities zijn van bloedwraak. Verzoekende partij citeert vervolgens uit de door haar bijgebrachte COI Focus en benadrukt dat het motief van de moorden duidelijk te situeren valt binnen een discussie tussen families over eigendom en de daaruit voortvloeiende ruzies, welke duidelijk de eer van de familie(tak) raken. Het motief van de moorden betreft dan ook niet louter een ruzie over een vermoedelijke diefstal van enkele kippen. Verzoekende partij verwijst in dit verband nog naar de door haar bijgebrachte documenten van de Nationale Verzoeningscomité en stelt dat verwerende partij haar motivering dat dergelijke attesten tegen betaling kunnen worden bekomen niet staaft aan de hand van concrete bronnen.

2.2.6.2. De Raad benadrukt evenwel dat deze moorden, in tegenstelling tot wat verzoekende partij en haar familieleden voorhouden, geenszins een geval van bloedwraak of vendetta (*gjakmarrja*) betreffen, zoals die door de Kanun van Lekë Dukagjini in een in de Balkan algemeen aanvaarde definitie beschreven werd. De Raad wijst er hierbij op dat de definitie van bloedwraak overeenkomstig de Kanun alle nieuwe vormen van wraak en haar afgeleiden (*hakmarrja*), uitdrukkelijk uitsluit en deze kunnen dan ook enkel beschouwd worden als interpersoonlijke afrekeningen die zich slechts gedeeltelijk baseren op de principes van bloedwraak zonder er echt één te zijn. Dat er ook ruimere definities bestaan van het begrip bloedwraak of vendetta doet hieraan geen enkele afbreuk. Uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 21, map landeninformatie, deel 4) en de door verzoekende partij bijgebrachte COI Focus d.d. 29 juni 2017 (bijlage 4 van het verzoekschrift) blijkt dat een vendetta volgens de Kanun binnen de 24 uur na de gepleegde moord (nadat de eer van de wraaknemers werd geschonden) wordt verkondigd door de tegenpartij. Alle door de wraaknemers geviseerde mannen zien zich vanaf dan verplicht zich thuis op te sluiten uit angst te worden gedood. Dankzij traditioneel geregelde verzoeningsprocessen kunnen in een bloedvete verwikkelde families tot een onderhandelde oplossing komen. De Raad is van oordeel dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld dat er al jarenlang een grondconflict bestaat tussen twee takken van de familie van verzoekende partij, dat er tot 10 augustus 2018 louter enkele verbale discussies en bedreigingen waren en tot dan niemand van de familie ooit gedacht had dat het conflict zo ver uit de hand zou lopen en dat de moorden van 10 augustus 2018 derhalve geenszins kaderen in een bloedwraak en louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke feiten betreffen. Door verzoekende partij

worden geen concrete elementen aangehaald die erop wijzen dat de commissaris-generaal een foute conclusie heeft getrokken in zijn stelling dat de moorden gepleegd door R. Z. op acht familieleden van verzoekende partij op 10 augustus niet kaderen in de context van een bloedwraak. De Raad treedt verwerende partij ten slotte nog bij in de motivering dat het loutere feit dat verzoekende partij een attest van het Nationale Verzoeningscomité neerlegt en daarbij twee verklaringen over de werking van dit comité voorgaande vaststellingen niet wijzigt, aangezien uit de door verwerende partij bij het administratief dossier toegevoegde "*Subject Related Briefing*" betreffende "*Albanië. Corruptie en (ver)vals(te) documenten*" van 13 januari 2012 blijkt dat dit comité geregeld tegen betalingen zonder meer attesten uitreikt (administratief dossier, stuk 21, map landeninformatie, deel 3).

2.2.7. De Raad stelt verder vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de opeenvolgende verklaringen van verzoekende partij en haar familieleden over de door hen beweerde problemen/gebeurtenissen na 10 augustus 2018 *in concreto* te weerleggen dan wel te verklaren. De door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheden blijven dan ook onverminderd overeind en doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze beweerde feiten.

2.2.8.1. In verband met de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekende partij en haar familieleden hoe dan ook niet aannemelijk maakten dat zij voor de moorden van 10 augustus 2018 en de problemen die zij in nasleep hiervan zouden gekend hebben geen of onvoldoende beroep konden doen – of bij een eventuele herhaling van problemen in geval van terugkeer naar Albanië zouden kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezig lokale en/of hogere autoriteiten, onderstreept verzoekende partij dat haar verklaringen en beperkt geloof in de mogelijkheden van het justitieel systeem in Albanië tevens worden bevestigd door de informatie die blijkt uit de door haar bijgebrachte COI Focus (bijlage 4 van het verzoekschrift). Verzoekende partij wijst erop dat het loutere feit dat R. Z. wordt vervolgd door de autoriteiten het risico niet wegneemt, nu R. Z. slechts een deel uitmaakt van de familie waarmee zij in een bloedwraak verwickeld zijn. Het gedrag van de broer van R. Z. na de feiten en zijn aanwezigheid in de nabijheid van haar woning doet vermoeden dat er wel degelijk nog steeds een bloedwraak lopende is. Verzoekende partij heeft aan de politiediensten reeds meermaals aangegeven dat R. V. niet de enige dader was van de feiten van 10 augustus 2018, doch voert de Albanese politie te weinig onderzoek uit en zijn zij niet in staat om afdoende bescherming te bieden. Haar leven is dan ook ernstig in gevaar.

2.2.8.2. De Raad is evenwel van oordeel dat bovenstaand verweer niet van aard is afbreuk te doen aan de omstandige en concrete motivering van verwerende partij dat verzoekende partij en haar familieleden niet aannemelijk maken dat zij voor de moorden van 10 augustus 2018 en de problemen die zij in nasleep hiervan zouden gekend hebben geen of onvoldoende beroep konden doen – of bij een eventuele herhaling van problemen in geval van terugkeer naar Albanië zouden kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezig lokale en/of hogere autoriteiten.

Waar verzoekende partij verwijst naar de door haar bijgebrachte "*COI Focus. Albania. Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State*" van 29 juni 2017 (bijlage 4 van het verzoekschrift) om aan te tonen dat zij niet kan rekenen op de bescherming vanwege de Albanese autoriteiten, herhaalt de Raad dat er *in casu* geen sprake is van bloedwraak. Bovendien, zelfs indien er sprake zou zijn van bloedwraak, *quod non*, dient te worden vastgesteld dat er ook in dat geval wel degelijk effectieve overheidsbescherming is in Albanië. Immers blijkt uit de door verzoekende partij bijgebrachte COI Focus (bijlage 4 van het verzoekschrift) dat niettegenstaande rechtsvervolgning door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening wordt beschouwd en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren een officiële klacht in te dienen, de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraak bewust is en, ofschoon er nog ruimte is voor vooruitgang en verbetering, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete en dat de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen hebben getroffen in het bestrijden van deze problematiek.

Ten slotte benadrukt de Raad nog dat in de bestreden beslissing uitgebreid vastgesteld wordt dat uit de verklaringen van verzoekende partij en die van G. en het door haar bijgebrachte gerechtelijke document van 13 augustus 2018 blijkt dat de politie wel degelijk tal van onderzoekdadende stelde en dat verder geen enkel geloof kan worden gehecht aan de bewering dat er nog andere personen betrokken waren bij het incident van 10 augustus 2018 en dat, als dit zo was, dit niet onderzocht zou zijn door de politie gelet op de tegenstrijdige verklaringen dienaangaande van verzoekende partij en haar familieleden. De Raad stelt vast dat verzoekende partij desbetreffend niet verder komt dan het louter volharden in haar verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Als dusdanig

wordt er geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

2.2.9. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 20 en 21), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 30 november 2018 en 4 maart 2019 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Het middel is kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT